

### บทที่ 3

#### วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “รูปแบบการพัฒนาเครือข่ายผู้ค้าไทย-เมียนมาร์-อินเดีย ภายใต้ความร่วมมือ BIMSTEC” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสถานการณ์ด้านการค้าระหว่างไทย-เมียนมาร์และไทย-อินเดีย และวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนาเครือข่ายผู้ค้าไทย-เมียนมาร์-อินเดีย ภายใต้ความร่วมมือ BIMSTEC รวมทั้งเพื่อพัฒนาระบบการพัฒนาเครือข่ายผู้ค้าไทย-เมียนมาร์-อินเดีย ภายใต้ข้อตกลงของ BIMSTEC เพื่อศึกษารูปแบบพัฒนาเครือข่ายของผู้ค้าไทย-เมียนมาร์-อินเดีย ภายใต้ข้อตกลงของ BIMSTEC ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาสถานการณ์ด้านการค้าระหว่างไทยกับกลุ่มความร่วมมือ BIMSTEC การค้าระหว่างไทย - สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ และการค้าระหว่างไทย - อินเดีย
2. วิเคราะห์ปัจจัยที่สำคัญศักยภาพและความพร้อมของผู้ค้าไทย เมียนมาร์ อินเดียในการเป็นเครือข่ายผู้ค้าไทย - เมียนมาร์- อินเดีย ภายใต้ความร่วมมือ BIMSTEC
3. ศึกษารูปแบบการพัฒนาเครือข่ายผู้ค้าไทย - เมียนมาร์ - อินเดีย ภายใต้ความร่วมมือ BIMSTEC

#### รูปแบบการวิจัย

ผู้วิจัยขอเสนอวิธีการวิจัยที่สัมพันธ์กับวัตถุประสงค์การวิจัยดังนี้

วิธีการวิจัยในภาพรวมตามรายวัตถุประสงค์

1. ศึกษาสถานการณ์ด้านการค้าระหว่างไทยกับกลุ่มความร่วมมือ BIMSTEC การค้าระหว่างไทย - สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ และการค้าระหว่างไทย - อินเดีย

1.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การวิจัยนี้ได้ตระหนักและให้ความสำคัญของคนหรือบุคลากรในการพัฒนาและส่งเสริมการค้าในสถานการณ์การค้าดังกล่าว มีสาเหตุและอาจกระทบต่อรูปแบบของการพัฒนาเครือข่ายผู้ค้า ไทย-เมียนมาร์-อินเดีย ภายใต้ความ

ร่วมมือ BIMSTEC ในพื้นที่เขตเศรษฐกิจชายแดนด้านตะวันตกและภาคกลางและภาคใต้ของประเทศไทย ตลอดจนแนวเขตตะนาวศรี ผังอันค้ำประกันของสาธารณรัฐสหภาพเมียนมาร์และผู้ค้าจากอินเดียตั้งแต่ ณ เมืองเซนไน ประเทศอินเดีย และเมืองสำคัญทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือของอินเดีย ซึ่งเป็นประเทศผู้นำในกลุ่มความร่วมมือทางเศรษฐกิจ ความริเริ่มแห่งอ่าวเบงกอล สำหรับความร่วมมือหลากหลายสาขาวิชาการและเศรษฐกิจ (Bay of Bengal Initiative for Multi-Sectorial Technical and Economic Cooperation : BIMSTEC) และประเทศอินเดียจะมีมูลค่าการค้ากับประเทศไทยจำนวนมากที่สุดในกลุ่มประเทศกลุ่มความร่วมมือ BIMSTEC ซึ่งปรากฏว่าสัดส่วนการค้าของไทยกับสาธารณรัฐสหภาพเมียนมาร์ อินเดีย และประเทศ BIMSTEC ยังมีขนาดไม่มากนัก นอกจากนั้นอัตราการขยายตัวทางการค้าก็ไม่มีเสถียรภาพ โดยดำเนินการวิจัยออกโดย

1.2 เลือกพื้นที่ศึกษา โดยกำหนดพื้นที่ตามยุทธศาสตร์เชิงรุกในการสร้างเครือข่ายของผู้ค้าไทย-เมียนมาร์-อินเดีย จำนวน 3 แห่ง คือ ประเทศไทย จำนวน 1 พื้นที่ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ และประเทศสาธารณรัฐสหภาพเมียนมาร์ จำนวน 1 พื้นที่ คือ กรุงย่างกุ้งและประเทศอินเดีย จำนวน 1 พื้นที่ คือ เมืองเซนไน โดยศึกษาเกี่ยวกับข้อมูลสถานการณ์ทางการค้าไทย-เมียนมาร์-อินเดีย โดยศึกษาเอกสารและศึกษาภาคสนามโดยการนำวัตถุประสงค์การวิจัยมาสร้างเป็นแนวคำถาม เพื่อใช้สัมภาษณ์คำถามหลังการสนทนากลุ่มย่อยและเก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลหลัก

2. วิเคราะห์ปัจจัยที่สำคัญและศักยภาพและความพร้อมของผู้ค้าไทย เมียนมาร์ อินเดีย ในการเป็นเครือข่ายผู้ค้าไทย - เมียนมาร์- อินเดีย ภายใต้ความร่วมมือ BIMSTEC

2.1 ศึกษาข้อมูลปฐมภูมิเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามของผู้ค้าไทย-เมียนมาร์-อินเดีย ได้แก่ ลักษณะทั่วไปของผู้ค้า สภาพของผู้ค้า จำนวนและประเภทของการค้า และข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมทางการค้าของผู้ค้าที่ร่วม กิจกรรม ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ค้าในการร่วมกิจกรรม, ข้อมูลปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการค้าไทย-เมียนมาร์และไทย-อินเดีย ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง รวมถึงข้อมูลพื้นฐานทางเศรษฐกิจ ได้แก่ เพศ อายุ สัญชาติ สถานภาพการสมรส สถานภาพการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยผู้วิจัยทำการศึกษาจากเอกสารวิชาการ ข้อมูลเอกสารจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชน และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.2 การลงพื้นที่ทดสอบปัจจัยในภาคสนาม ได้เลือกวิธีการดำเนินการวิจัยด้วยการกำหนดกิจกรรม 3 กิจกรรม ในพื้นที่การวิจัย จำนวน 3 พื้นที่ คือ จังหวัดเชียงใหม่ กรุงย่างกุ้ง ประเทศสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ และเมืองเซนไน ประเทศอินเดีย ซึ่งเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้ใช้การตรวจสอบแบบสามเส้า (Triangulating Evidence) เพื่อพิสูจน์ความถูกต้องของข้อมูล (โดยใช้แบบสอบถามสัมภาษณ์และการสนทนากลุ่มย่อยของ กลุ่มตัวอย่างภายหลังการเข้าร่วมกิจกรรมของกลุ่มตัวอย่างทั้งสามประเทศทั้ง 3 พื้นที่) ได้แก่

1) การใช้แบบสอบถาม กำหนดให้ผู้ให้ข้อมูลหลักทั้งสามชาติตอบแบบสอบถามในการร่วมกิจกรรมต่างๆ ทั้งสามพื้นที่ ภายหลังจากเข้าร่วมกิจกรรมการประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการ การประชุมเจรจาธุรกิจการค้าและการร่วมแสดงและจำหน่ายสินค้าแล้ว

2) การสัมภาษณ์ ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างโดยมีการกำหนดทิศทางในการสัมภาษณ์เพื่อครอบคลุม เกี่ยวกับสถานการณ์เศรษฐกิจการค้าไทย-เมียนมาร์-ไทย-อินเดีย มุมมอง ทักษะคิด ข้อเสนอแนะแนวทางการและรูปแบบพัฒนาเครือข่ายผู้ค้าไทย-เมียนมาร์-อินเดียภายหลังจากเข้าร่วมในกิจกรรม/กลยุทธ์ ของยุทธศาสตร์การพัฒนาเครือข่ายของผู้ค้าไทย-เมียนมาร์-อินเดีย

3) ผู้ให้ข้อมูลหลักร่วม การสนทนากลุ่มกับผู้แทนกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักทั้งสามชาติภายหลังจากเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ แล้วทั้งสามพื้นที่

ข้อมูลที่ได้รับจากแบบสอบถาม การสัมภาษณ์และการสนทนากลุ่มย่อย และข้อเสนอแนะในการพัฒนาเครือข่ายผู้ค้าไทย-เมียนมาร์-อินเดีย และบูรณาการข้อมูลจากการค้นคว้าแนวทฤษฎีเกี่ยวกับเรื่องส่วนประสมทางการตลาด ซึ่งประกอบด้วย 4 ด้าน คือ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านช่องทางการตลาด ด้านการส่งเสริมด้านการตลาดแล้วนำไปศึกษาถึงปัจจัยและรูปแบบการพัฒนาผู้ค้าไทย เมียนมาร์ อินเดีย ในการเป็นเครือข่ายผู้ค้าไทย - เมียนมาร์- อินเดีย ภายใต้อาณัติความร่วมมือ BIMSTEC ต่อไป

ดังนั้น ปัจจัยที่สำคัญจะหมายถึง ปัจจัยที่เป็นคุณลักษณะของผู้ค้าไทย - เมียนมาร์- อินเดีย ในการพัฒนาเป็นเครือข่ายผู้ค้าไตรภาคีภายใต้อาณัติความร่วมมือ BIMSTEC

ปัจจัยที่เป็นศักยภาพ หมายถึง ปัจจัยที่เป็นส่วนผสมทางการตลาด ปัจจัยเศรษฐกิจและปัจจัยที่เป็นองค์ความรู้ ความเข้าใจและความสามารถที่จะพัฒนาเป็นเครือข่ายผู้ค้าไตรภาคี

ปัจจัยที่เป็นความพร้อม หมายถึง ปัจจัยทางสังคมที่มีต่อการพัฒนาเครือข่ายผู้ค้าไตรภาคี

3. ศึกษารูปแบบการพัฒนาเครือข่ายผู้ค้าไทย - เมียนมาร์ - อินเดีย ภายใต้อาณัติความร่วมมือ BIMSTEC

ผู้วิจัยได้กำหนดรูปแบบการพัฒนาเครือข่ายผู้ค้าไทย - เมียนมาร์ - อินเดีย ภายใต้อาณัติความร่วมมือ BIMSTEC โดยมีขั้นตอนดังนี้

3.1 ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดการจัดการรูปแบบของการพัฒนาเครือข่ายผู้ค้าไทย-เมียนมาร์-อินเดีย ภายใต้อาณัติของ BIMSTEC โดย การมีส่วนร่วมของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการรูปแบบของการพัฒนาเครือข่าย

ผู้ค้าดังกล่าวบนฐานของวัฒนธรรม ในการจัดการพัฒนาเครือข่ายธุรกิจของประเทศ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง อีกทั้งการขอคำปรึกษาแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อให้สามารถกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยและเป็นแนวทางในการรวบรวมข้อมูล

3.2 การจัดกิจกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่มตัวอย่างในรูปแบบการพัฒนาดังกล่าว จำนวน 3 กิจกรรมในพื้นที่ 3 พื้นที่กำหนด ดังต่อไปนี้

1) กิจกรรมการประชุมเชิงปฏิบัติการ (Workshop)

(1.1) ประเทศสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ ณ กรุงย่างกุ้ง จำนวน 1 ครั้ง  
ในวันที่ 2 เมษายน 2554

(1.2) ประเทศอินเดีย ณ เมืองเจนไน จำนวน 1 ครั้ง ในวันที่ 19 สิงหาคม 2554

(1.3) ประเทศไทย ณ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 1 ครั้ง ในวันที่ 8 ธันวาคม 2554

2) กิจกรรมการประชุมพบปะเจรจาจับคู่ธุรกิจการค้า (Business Matching)

(2.1) กรุงย่างกุ้ง ประเทศสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ วันที่ 3 เมษายน 2554

(2.2) เมืองเจนไน ประเทศอินเดีย วันที่ 20 สิงหาคม พุทธศักราช 2554

(2.3) จังหวัดเชียงใหม่ วันที่ 9 ธันวาคม พุทธศักราช 2554

3) กิจกรรมการร่วมงานแสดงสินค้าและจำหน่ายสินค้า (Trade Fair)

(3.1) ณ กรุงย่างกุ้ง ประเทศสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ ระหว่างวันที่ 4 - 8 เมษายน 2554

(3.2) ณ เมืองเจนไน ประเทศอินเดีย ระหว่างวันที่ 21 - 25 สิงหาคม 2554  
ณ จังหวัดเชียงใหม่ ระหว่างวันที่ 10 - 14 ธันวาคม 2554

3.3 การนำรูปแบบในการพัฒนาเครือข่ายโทรศัพท์ไปทดสอบโดยดำเนินกิจกรรมทั้งสามกิจกรรมในสามพื้นที่โดยการวิเคราะห์วิจัยประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นภายใต้ปรากฏการณ์ข้อเท็จจริงและมีสภาพปัญหาจากผลกระทบจากปัจจัยหลายประการได้แก่ ปัจจัยทางธุรกิจ สังคม และชุมชนนอกจากนั้นยังเป็นผลกระทบจากปัจจัยภายในของผู้ค้าเองซึ่ง ได้แก่ ทักษะคติ หรือเจตคติ และปัจจัยภายนอกจากสภาพแวดล้อมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ได้แก่ สถานการณ์การค้าโลก สถานการณ์ทางเศรษฐกิจของภูมิภาค และปัจจัยจากพื้นที่ของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ดังนั้นรูปแบบของการพัฒนาผู้ค้าไทย-เมียนมาร์-อินเดีย ภายใต้ความร่วมมือ BIMSTEC การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Method design) โดยการผสมวิธีวิจัยเชิงปริมาณ และวิธีวิจัยเชิงคุณภาพเข้าด้วยกันโดยผู้วิจัยทำการเชื่อมโยงปรากฏการณ์

และข้อมูลที่มีความหลากหลาย เพื่อให้เห็นภาพรวมทั้งระบบ ในลักษณะของการบูรณาการ และได้  
นำแนวคิดหลักของการวิจัยเชิงปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วม (Participatory Action Research)

3.4 การพัฒนารูปแบบซึ่งผู้วิจัยได้สร้างหรือพัฒนารูปแบบขึ้นมาเป็นรูปธรรมโดย  
การศึกษา ค้นคว้า ทฤษฎี แนวความคิดเกี่ยวกับส่วนประสมทางการตลาดและข้อมูลจากเครื่องมือ  
จากการลงพื้นที่ที่สามารถกำหนดองค์ประกอบ เชิงตัวแปรต่างๆ ภายในรูปแบบ รวมทั้งลักษณะ  
ของความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบตัวแปรเหล่านั้นและมีกระบวนการตามลำดับก่อนหลังของ  
แต่ละองค์ประกอบ และมีกลไกการขับเคลื่อนของรูปแบบการพัฒนาเครือข่ายผู้ค้าไทย-เมียนมาร์-  
อินเดีย ภายใต้ความร่วมมือ BIMSTEC อย่างไร

### ประชากรและผู้ให้ข้อมูลหลัก

การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มประชากรในพื้นที่การศึกษาเป็น 3 กลุ่มประชากร  
ดังนี้

1) กลุ่มผู้แทนจากประเทศไทย รวมทั้งสิ้น 87 คนคือ

- ผู้แทนหน่วยงานภาครัฐของไทย ได้แก่ ผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้อำนวยการสำนักงานนโยบาย  
และยุทธศาสตร์พาณิชย์ กระทรวงพาณิชย์ ผู้อำนวยการสำนักงานความร่วมมือการค้าและการลงทุน  
กรมการค้าต่างประเทศ พาณิชย์จังหวัด จำนวน 20 จังหวัด ได้แก่ ระนอง ประจวบคีรีขันธ์ นครศรีธรรมราช  
สตูล ชุมพร ตรัง สงขลา สุราษฎร์ธานี แม่ฮ่องสอน เชียงใหม่ พะเยา ตาก น่าน ลำพูน กำแพงเพชร ชัยนาท  
สิงห์บุรี ผู้แทนการศูนย์ส่งเสริมการค้าส่งออกภูมิภาค จังหวัดสุราษฎร์ธานี การค้าภายในจังหวัดระนอง  
หัวหน้าสำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้าจังหวัดระนอง รวมเป็น จำนวน 23 คน

- ผู้แทนหอการค้าจังหวัด จำนวน 20 จังหวัด ได้แก่ ระนอง นครศรีธรรมราช สตูล ตรัง  
ชุมพร สุราษฎร์ธานี สงขลา นราธิวาส ภูเก็ต ประจวบคีรีขันธ์ กาญจนบุรี ราชบุรี เพชรบุรี นครนายก  
ชัยนาท เชียงใหม่ เชียงราย แม่ฮ่องสอน ตาก และกำแพงเพชร ผู้แทนสมาคมผู้ส่งออกผลไม้ไทย  
ภาคใต้จังหวัดนราธิวาส ผู้แทนคณะกรรมการเพื่อส่งเสริมเศรษฐกิจหอการค้า 10 จังหวัดภาคเหนือ  
ผู้แทนคณะกรรมการร่วมทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้านสภาหอการค้าไทย จังหวัดแม่ฮ่องสอน  
และผู้แทนสหกรณ์อุตสาหกรรมยางพาราภาคใต้จำกัด จังหวัดสุราษฎร์ธานี รวมเป็น จำนวน 24 คน

- ผู้แทนผู้ค้าไทยประกอบด้วย ผู้ค้าจากจังหวัดแม่ฮ่องสอน เชียงใหม่ เชียงราย ตาก กาญจนบุรี  
ชัยนาท ประจวบคีรีขันธ์ เพชรบุรี ราชบุรี ชุมพร ระนอง นครศรีธรรมราช สตูล สงขลา ตรัง พัทลุง  
นราธิวาส ยะลา ปัตตานี และภูเก็ต จังหวัดละ 2 คน รวมเป็น 40 คน

2) กลุ่มตัวแทนประเทศสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ จำนวนทั้งสิ้น 42 คน คือ

- ผู้แทนเจ้าหน้าที่กระทรวงพาณิชย์จากสาธารณรัฐประเทศเมียนมาร์ จากจังหวัดเกาะสอง เมืองมะริด เมืองทวาย กรุงย่างกุ้ง เมืองมันตะเลย์ เมืองตองจี เมืองละ 2 คน รวมเป็น จำนวน 12 คน

- ผู้แทนสภาหอการค้าและอุตสาหกรรม ประเทศสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ (THE Republic of Union of Myanmar & Federation of Chamber of Commerce and Industrial : UMFCI) จากกรุงย่างกุ้ง เมืองมันตะเลย์ เมืองตองจี เมืองมะริด เมืองทวาย จังหวัดเกาะสอง เมืองละ 2 คน รวมเป็น 12 คน

- ผู้แทนผู้ค้าของประเทศสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์จากจังหวัด เกาะสอง เมืองมะริด เมืองทวาย กรุงย่างกุ้ง เมืองมันตะเลย์ เมืองตองจี เมืองละ 3 คน รวมเป็น 18 คน

3) กลุ่มตัวแทนประเทศอินเดียจำนวนทั้งสิ้น 37 คน คือ

- ผู้แทนเจ้าหน้าที่จากกระทรวงพาณิชย์ ของประเทศอินเดียจากเมือง เซนไน เมือง Coimbatore รัฐทมิฬนาฑู เมืองติมาร์พ รัฐนาగాแลนค์ เมืองอิมพาล รัฐมณีปุระ และเมือง กวาทตี รัฐอัสสัม เมืองละ 2 คน รวมเป็น 10 คน

- ผู้แทนจาก สมาพันธ์การค้าระหว่างประเทศภาคตะวันออกเฉียงเหนือของอินเดีย ผู้แทนหอการค้าเมืองเซนไน เมือง Coimbatore รัฐ ทมิฬนาฑู เมืองติมาร์พ รัฐนาగాแลนค์ เมืองอิมพาล รัฐมณีปุระ เมืองกวาทตี รัฐอัสสัม เมืองละ 2 คน รวมเป็น 12 คน

- ผู้ค้าของประเทศอินเดียจากเมือง เซนไน เมือง Coimbatore รัฐทมิฬนาฑู เมืองติมาร์พ รัฐนาగాแลนค์ เมืองอิมพาล รัฐมณีปุระ เมืองกวาทตี รัฐอัสสัม รวมเป็น 15 คน

#### ผู้ให้ข้อมูลหลัก

ผู้ให้ข้อมูลหลักเป็นกลุ่มเฉพาะเจาะจงที่ผู้วิจัยได้ประสานการขอความอนุเคราะห์จาก กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์และสำนักงานการส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ เมืองย่างกุ้ง และเมืองเซนไน กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์โดย ได้ประสานและเชิญ ผู้ค้าและผู้ที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐและเอกชน ในประเทศสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ ประเทศอินเดีย และประเทศไทย เข้าร่วมกิจกรรมตามความสมัครใจ โดยกลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยผู้แทนภาครัฐ และภาคเอกชนและผู้ค้าจากสามประเทศ คือ ไทย-เมียนมาร์-อินเดียซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างซึ่งที่กำหนด เลือกแบบกลุ่มตัวอย่างแบบ เจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน ชาติละ 30 คน รวมจำนวนกลุ่ม ตัวอย่าง ทั้งสิ้น 90 คน โดยมีรายละเอียดของกลุ่มตัวอย่าง ที่เข้าร่วมกิจกรรมเป็น 3 ลักษณะ ดังนี้

1) กลุ่มตัวแทนจากภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจากไทย-เมียนมาร์-อินเดีย ชาติละ 5 คน รวมจำนวน 15 คน

2) กลุ่มตัวแทนจากนักธุรกิจและผู้ค้าจากไทย-เมียนมาร์-อินเดีย ชาติดละ 20 คน  
รวมจำนวน 60 คน

3) กลุ่มตัวแทนจากองค์กรภาคเอกชนจากไทย-เมียนมาร์-อินเดีย ชาติดละ 5 คนรวม จำนวน  
15 คน  
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลและการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม การสัมภาษณ์ และการ  
สนทนากลุ่ม สำหรับผู้เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ในแต่ละพื้นที่ทั้งสามชาติ ก่อนเข้าร่วมกิจกรรมการ  
ประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการ การประชุมเจรจาธุรกิจการค้าและการร่วมแสดงและจำหน่ายสินค้า  
ทั้ง 3 พื้นที่ โดยมีขั้นตอนการสร้างเครื่องมือดังต่อไปนี้

1. กำหนดขอบเขตและเนื้อหาของข้อมูลที่ต้องการ จากการศึกษาจากเอกสาร ตำรา  
ทฤษฎีและงานวิจัยต่างๆ โดยพิจารณาจากวัตถุประสงค์ของการวิจัย มาสร้างเครื่องมือในการเก็บ  
ข้อมูลในกรณีผู้ค้าเมียนมาร์,อินเดีย ได้จัดทำเป็นภาษาอังกฤษและอาขี้ล่าม
2. ผู้วิจัยได้นำเครื่องมือที่สร้างขึ้น เสนออาจารย์ที่ปรึกษาภาคนิพนธ์ เพื่อปรับปรุงความ  
สมบูรณ์ และ ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม ครอบคลุมโครงสร้าง เนื้อหา ความเหมาะสมของ  
ภาษาที่ใช้ เพื่อความเข้าใจแก่ผู้เข้าร่วมกิจกรรม และครอบคลุมเนื้อหาของงานวิจัยในครั้งนี้แล้วนำมา  
ปรับปรุงแก้ไข
3. นำเครื่องมือที่ปรับปรุงแล้วให้ผู้ทรงคุณวุฒิการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ โดยเพื่อ  
หาความเที่ยงตรงตามเนื้อหาแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข
4. นำเครื่องมือที่ปรับปรุงแล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษาภาคนิพนธ์ พิจารณาแล้วจัดพิมพ์  
เครื่องมือใหม่
5. นำเครื่องมือที่ปรับปรุงแล้วไปเก็บข้อมูลในการวิจัยโดยลักษณะของเครื่องมือมี  
องค์ประกอบดังนี้ คือ

#### แบบสอบถาม

ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทั่วไป  
และข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการค้าของผู้ค้าไทย-เมียนมาร์-อินเดีย ที่เข้าร่วมกิจกรรม ทั้งกิจกรรม  
การประชุมเชิงปฏิบัติการกิจกรรมกิจกรรมการร่วมงานแสดงและจำหน่ายสินค้าการพบปะเจรจา  
ธุรกิจการค้า ทั้งนี้ผู้วิจัยได้วางแผนการวิจัยอย่างเป็นระบบ มีการสร้างแบบสอบถามโดยผ่านการ  
ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ โดยผู้เชี่ยวชาญเพื่อหาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา ผู้วิจัยใช้แบบสอบถาม  
ที่สร้างขึ้นนี้ในการสอบถามตัวแทนผู้ค้า ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องจากภาครัฐทั้งเป็นข้าราชการกระทรวง

พาณิชย์ กระทรวงการคลัง และกระทรวงอุตสาหกรรม และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ และประธานหอการค้าจังหวัดและประธานสภาอุตสาหกรรมจังหวัด โดยแบบสอบถามมีรูปแบบผสมผสานที่ประกอบด้วยคำถามลักษณะปลายปิด (Checklist) และคำถามปลายเปิด (อธิบาย) สำหรับกลุ่มตัวอย่างผู้ค้าไทย ใช้แบบสอบถามเป็นภาษาไทยทั้งสามพื้นที่ ส่วนกลุ่มตัวอย่างผู้ค้า เมียนมาร์และอินเดีย ใช้แบบสอบถามเป็นภาษาอังกฤษทั้งสามพื้นที่ ซึ่งโครงสร้างคำถามมีรายละเอียด ดังนี้

ส่วนที่ 1 สภาพทั่วไปเกี่ยวกับการตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เช่น เพศ อายุ สัญชาติ สถานภาพการสมรสสถานภาพการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน จำนวน 6 ข้อ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่สำคัญและศักยภาพและความพร้อมของผู้ค้าไทย-เมียนมาร์-อินเดียที่จะพัฒนาเป็นเครือข่ายผู้ค้าไทย-เมียนมาร์-อินเดีย ภายใต้ความตกลง BIMSTEC เช่น ระดับการค้า ประเภทการค้า ลักษณะการจัดตั้งกิจการ ประเทศที่ส่งออกและนำเข้า ประเภทของธุรกิจประเภทสินค้า จำนวนครั้งที่ทำการค้าเฉลี่ยในแต่ละเดือน, วงเงินที่ทำการค้าในแต่ละครั้ง, พาหนะในการขนส่งสินค้า การขนส่งสินค้าผ่านแดน สตูลเงินที่ใช้ทำการค้า การตรวจสอบ ความเข้มงวดในการส่งสินค้าข้ามแดน ความพึงพอใจในการอำนวยความสะดวกของเจ้าหน้าที่ของภาครัฐ ศักยภาพของผู้ค้าไทย-เมียนมาร์-อินเดีย ภายใต้ความตกลง BIMSTEC ที่จะพัฒนาเป็นเครือข่ายผู้ค้าไทย-เมียนมาร์-อินเดีย ภายใต้ความตกลง BIMSTEC ความต้องการที่ให้ภาครัฐหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสนับสนุนด้านใด จำนวน 22 ข้อ

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็น รูปแบบและข้อคิดเห็นในการจัดประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาเครือข่ายผู้ค้าไทย-เมียนมาร์-อินเดียภายใต้ความตกลง BIMSTEC โดยแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ความรู้ที่ได้รับ ความพึงพอใจและความเห็นของทัศนคติ

ด้านที่ 1 ความรู้ที่ได้จากการร่วมกิจกรรมการประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาเครือข่ายผู้ค้าไทย-เมียนมาร์-อินเดียภายใต้ความตกลง BIMSTEC ประกอบด้วยด้านการบริหารจัดการ ด้านการผลิตสินค้า ด้านการพัฒนาช่องทางการจำหน่ายที่เหมาะสม ด้านการพัฒนาความสามารถในการแข่งขันและด้านอื่นๆ จำนวน 13 ข้อ

ด้านที่ 2 ความพึงพอใจ ของผู้ค้าและผู้เกี่ยวข้องในการประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการ ประกอบด้วย ความพึงพอใจต่อกิจกรรม/โครงการ ความพึงพอใจต่อทีมงานการพัฒนาและความพึงพอใจต่อกลุ่มผู้ค้าและผู้เกี่ยวข้อง จำนวน 14 ข้อ

ด้านที่ 3 ความเห็นและทัศนคติ ในการประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการในการพัฒนาทัศนคติผู้ค้าอย่างไรและข้อเสนอแนะ

สำหรับการประเมินผลรูปแบบการประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการและข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนาทัศนคติกลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย ระดับความรู้ความเข้าใจของกลุ่มตัวอย่างก่อนการประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการ หลังการประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการ รูปแบบการดำเนินกิจกรรมจัดประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการ ความคาดหวังในการประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการและข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ จำนวน 7 ข้อ โดยแบ่งคะแนนเป็น 5 ระดับได้แก่

|              |     |                 |
|--------------|-----|-----------------|
| คะแนนระดับ 5 | คือ | ระดับมากที่สุด  |
| คะแนนระดับ 4 | คือ | ระดับมาก        |
| คะแนนระดับ 3 | คือ | ระดับปานกลาง    |
| คะแนนระดับ 2 | คือ | ระดับน้อย       |
| คะแนนระดับ 1 | คือ | ระดับน้อยที่สุด |

ส่วนที่ 4) ข้อมูลการประมวลผลความคิดเห็นต่อปัจจัยในพื้นที่จัดกิจกรรมการประชุมเจรจาธุรกิจการค้าของผู้นำไทย-เมียนมาร์-อินเดีย ในการเพื่อพัฒนาเครือข่ายผู้นำไทย-เมียนมาร์-อินเดีย ภายใต้ความตกลง BIMSTEC แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

1. ความสะดวกและเหมาะสมของพื้นที่จัดกิจกรรม ภูมิประเทศที่ทำให้ทำการค้าอย่างประหยัดต่อกัน ผู้นำมีทางเลือกในการส่งออก นำเข้าสินค้ามากขึ้น เป็นช่องทางในการพัฒนาเศรษฐกิจ ผลที่ส่งให้ท้องถิ่นได้รับผลประโยชน์จากภาษี การส่งเสริมการท่องเที่ยว การลักลอบขนส่งสินค้าผิดกฎหมายเป็นปัญหาในการพัฒนาเครือข่ายผู้นำ เป็นต้น จำนวน 24 ข้อ

2. ความเห็นต่อประเภทสินค้า/บริการ ที่เข้าร่วมประชุมเจรจาธุรกิจการค้าประกอบด้วย อาหาร เครื่องดื่ม ยางพาราและผลิตภัณฑ์ เสื้อผ้าและสิ่งทอ อาหารสุขภาพและเวชภัณฑ์ หมาก/มะม่วงหิมพานต์และอื่นๆ

ความเห็นของวัตถุประสงค์การประชุมเจรจาธุรกิจการค้า การเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเป็นเครือข่ายผู้นำไทย-เมียนมาร์-อินเดีย ปัจจัยที่มีผลต่อการประชุมเจรจาธุรกิจการค้า สิ่งที่ได้รับจากการประชุมเจรจาธุรกิจการค้า รวม 5 ข้อ

3. ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างในการประชุมเจรจาธุรกิจการค้า ในการเพื่อพัฒนาเครือข่ายผู้นำไทย-เมียนมาร์-อินเดีย ประกอบด้วย วิธีการประชุมเจรจาธุรกิจการค้า สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก กลุ่มตัวอย่างรวม 13 ข้อ

โดยแบ่งระดับคะแนนเป็น 5 คะแนน ได้แก่ 5 คะแนน ระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง 4 คะแนน ระดับเห็นด้วย 3 คะแนน ระดับไม่แน่ใจ 2 คะแนน ระดับไม่เห็นด้วย 1 คะแนน ระดับไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ส่วนที่ 5 ข้อมูลเกี่ยวกับการประเมินผลความคุ้มค่าทางธุรกิจของกลุ่มตัวอย่างสิ่งที่ได้รับของกลุ่มตัวอย่าง และระดับความพึงพอใจจากการร่วมกิจกรรมการร่วมงานแสดงและจำหน่าย เป็นประเด็นเพื่อวัดความพึงพอใจในการร่วมกิจกรรมทั้งในประเด็นของสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก การบริการและข้อคิดเห็นอื่นๆ ในการ จัดกิจกรรมและ ปัญหาที่เกิดขึ้นและสิ่งที่ประสงค้ให้เกิดในการพัฒนาเครือข่ายผู้ค้าไทย-เมียนมาร์-อินเดียและข้อคิดเห็นอื่นๆ จำนวน 21 ข้อ

#### แบบสัมภาษณ์

ผู้วิจัยใช้วิธีการสัมภาษณ์เป็นวิธีการหนึ่งในการเก็บรวบรวมข้อมูลตามสภาพความเป็นจริงของผู้ค้าและผู้ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาเครือข่ายผู้ค้าไทย-เมียนมาร์-อินเดีย ซึ่งได้แก่ผู้ค้าไทย-เมียนมาร์- อินเดียประธานหอการค้าจังหวัด ประธานสภาอุตสาหกรรมจังหวัด ข้าราชการของการกระทรวงพาณิชย์, กระทรวงอุตสาหกรรมและกระทรวงการคลังและผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์และอินเดีย และผู้แทนหอการค้าเมียนมาร์และอินเดียในประเด็นเกี่ยวกับกระบวนการบริหารจัดการและการประเด็นที่เป็นข้อจำกัดในรูปแบบการพัฒนาเครือข่ายผู้ค้าไทย-เมียนมาร์-อินเดีย ผู้วิจัยใช้แบบสัมภาษณ์กับตัวแทนผู้ค้า ตัวแทนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและตัวแทนจากหน่วยงานตามภารกิจที่เกี่ยวกับการจัดการพัฒนาเครือข่ายผู้ค้าไทย-เมียนมาร์-อินเดีย โดยกำหนดประเด็นการสัมภาษณ์ ในแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ประกอบด้วย

1. สถานการณ์การค้าไทย-สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์, การค้าไทย-อินเดีย และการค้าไทย-BIMSTEC
2. การมีส่วนร่วมในกลยุทธ์การพัฒนารูปแบบการพัฒนาเครือข่ายผู้ค้าไทย-เมียนมาร์-อินเดีย ภายใต้ความร่วมมือ BIMSTEC
3. ประเภทของกิจกรรมหลักที่มีส่วนร่วมในการพัฒนารูปแบบการพัฒนาเครือข่ายผู้ค้าไทย-เมียนมาร์-อินเดีย ภายใต้ความร่วมมือ BIMSTEC
4. ความคิดเห็นและทัศนคติในเรื่องต่อไปนี้เป็นอย่างไ
  - 4.1 การดำเนินการพัฒนารูปแบบเครือข่ายผู้ค้าไทย-เมียนมาร์-อินเดีย ภายใต้ความร่วมมือ BIMSTEC ที่ผ่านมา เป็นอย่างไร มีความสอดคล้องเชิงกลยุทธ์การพัฒนาในสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน หรือไม่ประการใด
  - 4.2 การบูรณาการความร่วมมือระหว่างผู้ค้าไทย-เมียนมาร์-อินเดีย และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและองค์กรภาคเอกชน ควรมีแนวทางการดำเนินการอย่างไร และมีปัจจัยอะไรบ้างที่เป็นศักยภาพและมีความพร้อมที่เอื้อต่อการเป็นเครือข่ายผู้ค้าไทย-เมียนมาร์-อินเดีย ภายใต้ความร่วมมือ BIMSTEC

4.3 ผู้ให้ข้อมูลหลักคิดว่า กลยุทธ์ทั้งสามกลยุทธ์ในการพัฒนารูปแบบการพัฒนาเครือข่ายผู้ค้าไทย-เมียนมาร์-อินเดีย คือ การประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการ การประชุมเจรจาธุรกิจการค้า และการร่วมงานแสดงและจำหน่ายสินค้า เมื่อท่านมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมในพื้นที่ทั้งสามพื้นที่แล้ว กิจกรรมใดที่ท่านเห็นว่า มีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุด คือ รูปแบบการพัฒนาเครือข่ายผู้ค้าไทย-เมียนมาร์-อินเดีย ภายใต้ความร่วมมือ BIMSTEC และกิจกรรมใดที่ด้อยประสิทธิภาพ ไม่สอดคล้องกับความต้องการในการพัฒนารูปแบบการพัฒนาเครือข่ายผู้ค้าดังกล่าว

4.4 ระดับการมีส่วนร่วมของผู้ค้าและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องโดยทั่วไปต่อการเข้าร่วมในกิจกรรมการพัฒนารูปแบบการพัฒนาเครือข่ายผู้ค้าไทย-เมียนมาร์-อินเดีย ภายใต้ความร่วมมือ BIMSTEC มีลักษณะเป็นอย่างไร

4.5 ความพึงพอใจต่อผลการดำเนินกิจกรรมการพัฒนารูปแบบการพัฒนาเครือข่ายผู้ค้าไทย-เมียนมาร์-อินเดีย ภายใต้ความร่วมมือ BIMSTEC ในพื้นที่ทั้งสาม ของท่านอยู่ในระดับใด และความคาดหวังต่อผลการดำเนินงานในอนาคตเป็นอย่างไร

5. ปัญหา อุปสรรค ข้อเสนอแนะ เพื่อการปรับปรุงการพัฒนารูปแบบการพัฒนาเครือข่ายผู้ค้าไทย-เมียนมาร์-อินเดีย ภายใต้ความร่วมมือ BIMSTEC และเป้าหมายในระยะยาวต่อไป

6. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการบริหารจัดการรูปแบบพัฒนาเครือข่ายผู้ค้าแบบบูรณาการ

#### การสนทนากลุ่ม ( Focus Group)

ผู้วิจัยจัดการสนทนากลุ่มย่อยกับตัวแทนผู้ให้ข้อมูลหลัก (ผู้มีส่วนได้เสีย) ทั้ง 3 กลุ่ม รวมจำนวน 30 คน ดังนี้

1. กลุ่มตัวแทนจากองค์ภาคเอกชน ที่เกี่ยวข้องกับการค้า การลงทุนจากไทยเมียนมาร์-เมียนมาร์-อินเดีย ได้แก่ คณะกรรมการความร่วมมือเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน, ประธานสภาหอการค้าจังหวัดหรือผู้แทน จำนวน 6 คน และผู้แทนสภาหอการค้าและอุตสาหกรรมแห่งสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ ณ เมืองมะริด และเมืองทวาย ประธานหอการค้าเมืองเซินไน ประเทศอินเดีย และ ประธานสมาพันธ์ผู้ค้าระหว่างประเทศของภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศอินเดีย จำนวน 4 คน รวมจำนวน 10 คน

2. กลุ่มตัวแทนจากผู้ค้าจากไทย-เมียนมาร์-อินเดีย โดยมีผู้แทนผู้ค้าจากประเทศไทย จำนวน 4 คน ผู้แทนผู้ค้าจากเมียนมาร์ จำนวน 4 คน และผู้แทนผู้ค้าจากประเทศอินเดีย 4 คน รวมจำนวน 12 คน

3. กลุ่มผู้แทนจากหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องได้แก่ หน่วยงานจากกระทรวงพาณิชย์ ได้แก่ ผู้แทนจากกรมการค้าต่างประเทศ และกรมการค้าภายใน จำนวน 2 คน ผู้แทนจากสำนักงานพาณิชย์จังหวัด จำนวน 2 จังหวัด ผู้แทนหน่วยงานสังกัดกระทรวงพาณิชย์ของประเทศสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ จำนวน 2 คน และประเทศอินเดีย จำนวน 2 คน รวมจำนวน 8 คน

มีประเด็นการสนทนากลุ่มย่อยประเด็นเดียวกัน คือ สถานการณ์และสภาพปัญหาเกี่ยวกับรูปแบบการพัฒนาเครือข่ายผู้ค้าไทย-เมียนมาร์, ไทย-อินเดียและการบริหารจัดการเครือข่ายผู้ค้าไทย-เมียนมาร์-อินเดีย ของผู้มีส่วนได้เสีย เพื่อให้ทราบแนวทางการบริหารจัดการเครือข่ายผู้ค้าและปัจจัยที่นำไปสู่การบริหารจัดการผู้ค้าไทย-เมียนมาร์-อินเดีย แบบบูรณาการ เช่น บทบาทการมีส่วนร่วม เครือข่ายชุมชน กฎระเบียบ ข้อบังคับ วัฒนธรรมการสร้างความสัมพันธ์ภาพระหว่างผู้ค้า รับ ปัญหา/อุปสรรคในการดำเนินงาน และปัจจัยที่นำไปสู่การบริหารจัดการเครือข่ายผู้ค้าไทย-เมียนมาร์-อินเดีย แบบบูรณาการ เช่น การมีส่วนร่วม นโยบายภาครัฐและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ฯลฯ ความตระหนักในการใช้ทรัพยากรร่วมกัน ฯลฯ รวมถึงข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการบริหารจัดการพัฒนาเครือข่ายผู้ค้าไทย-เมียนมาร์-อินเดียแบบบูรณาการ

แบบสอบถามหลังการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) โดยการสอบถาม 3 ประเด็นคือ

1. การจัดทำรูปแบบการพัฒนาเครือข่ายผู้ค้าไทย-เมียนมาร์-อินเดีย ภายใต้ความร่วมมือ BIMSTIC มีระดับความเหมาะสมและมีระดับความเป็นไปได้ในระดับใด
2. การจัดทำขั้นตอนของรูปแบบการพัฒนาเครือข่ายผู้ค้าไทย-เมียนมาร์-อินเดีย ภายใต้ความร่วมมือ BIMSTIC มีระดับความเหมาะสมและมีระดับความเป็นไปได้ในระดับใด
3. การดำเนินการตามเงื่อนไขและข้อเสนอแนะของรูปแบบการพัฒนาเครือข่ายผู้ค้าไทย-เมียนมาร์-อินเดีย ภายใต้ความร่วมมือ BIMSTIC มีระดับความเหมาะสมและมีระดับความเป็นไปได้ในระดับใด

#### การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บข้อมูลผู้วิจัยทำการใช้เครื่องมือในพื้นที่การวิจัยจำนวน 3 พื้นที่ คือ จังหวัดเชียงใหม่ กรุงเทพมหานคร ประเทศสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ และเมืองเซินไน ประเทศอินเดีย เก็บรวบรวมข้อมูล ตามกิจกรรม 3 กิจกรรม ได้แก่ การประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการ(Workshop) การประชุมเจรจาธุรกิจการค้า (Business Matching) การร่วมงานแสดงและจำหน่ายสินค้า (Trade Fair) ในพื้นที่

เป้าหมายของการวิจัย 3 พื้นที่ และกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 3 กลุ่มได้ร่วมกิจกรรมทั้งสิ้นทุกพื้นที่ กำหนด 3 พื้นที่ ที่มีจำนวน 9 ครั้ง

1. ประเทศไทย ดำเนินกิจกรรม จำนวน 3 ครั้ง ดังนี้

- 1.1 การประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการ ไทย-เมียนมาร์-อินเดีย เมืองเชียงใหม่ จำนวน 1 ครั้ง
- 1.2 การประชุมเจรจาธุรกิจการค้า ไทย-เมียนมาร์-อินเดียเมืองเชียงใหม่ จำนวน 1 ครั้ง
- 1.3 การร่วมงานแสดงและจำหน่ายสินค้า ไทย-เมียนมาร์-อินเดียเมืองเชียงใหม่ จำนวน 1 ครั้ง

2. ประเทศสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ดำเนินกิจกรรม 3 ครั้ง ดังนี้

- 2.1 การประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการ ไทย-เมียนมาร์-อินเดียเมืองกรุงย่างกุ้ง จำนวน 1 ครั้ง
- 2.2 การประชุมเจรจาธุรกิจการค้า ไทย-เมียนมาร์-อินเดีย ณ กรุงย่างกุ้ง จำนวน 1 ครั้ง
- 2.3 การร่วมงานแสดงและจำหน่ายสินค้า ไทย-เมียนมาร์-อินเดีย ณ เมืองกรุงย่างกุ้ง จำนวน 1 ครั้ง

3. ประเทศอินเดีย ดำเนินกิจกรรม 3 ครั้ง ดังนี้

- 3.1 การประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการ ไทย-เมียนมาร์-อินเดีย เมืองเจนไน จำนวน 1 ครั้ง
- 3.2 การประชุมเจรจาธุรกิจการค้า ไทย-เมียนมาร์-อินเดีย เมืองเจนไน จำนวน 1 ครั้ง
- 3.3 การร่วมงานแสดงและจำหน่ายสินค้า ไทย-เมียนมาร์-อินเดีย เมืองเจนไน จำนวน 1 ครั้ง

การวิเคราะห์ข้อมูลและแปลผล

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลครบถ้วน ทำการตรวจสอบความเรียบร้อยของข้อมูลและลงรหัสเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและบันทึกลงระบบคอมพิวเตอร์เพื่อนำไปวิเคราะห์ด้วยสถิติดังต่อไปนี้

1. ใช้สถิติพรรณนา (descriptive statistics) ประกอบด้วยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละกับข้อมูลลักษณะส่วนบุคคลและข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้ตอบแบบสอบถาม
2. การแจกแจงความถี่ร้อยละค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของ ของแบบสอบถามที่ถามเกี่ยวกับความคิดเห็น และความพึงพอใจ ผลคะแนนที่ได้นำมาเปรียบเทียบกับคะแนนเฉลี่ยตามวิธี Rating Scales (ภุมชาติ เวชสาร, 2545 : 35) โดยแต่ละระดับมีการกำหนดคะแนนและค่าเฉลี่ยดังนี้

## 2.1 แบบสอบถามความคิดเห็น

| ระดับความเห็น/ความหมาย | คะแนน | การแปลผล    |
|------------------------|-------|-------------|
| เห็นด้วยอย่างยิ่ง      | 5     | 4.50 – 5.00 |
| เห็นด้วย               | 4     | 3.50 – 4.49 |
| ไม่แน่ใจ               | 3     | 2.50 – 3.49 |
| ไม่เห็นด้วย            | 2     | 1.50 – 2.49 |
| ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง   | 1     | 1.00 – 1.49 |

## 2.2 แบบสอบถามความพึงพอใจ

| ระดับความพึงพอใจ  | คะแนน | การแปลผล    |
|-------------------|-------|-------------|
| พึงพอใจมากที่สุด  | 5     | 4.50 – 5.00 |
| พึงพอใจมาก        | 4     | 3.50 – 4.49 |
| พึงพอใจปานกลาง    | 3     | 2.50 – 3.49 |
| พึงพอใจน้อย       | 2     | 1.50 – 2.49 |
| พึงพอใจน้อยที่สุด | 1     | 1.00 – 1.49 |

3. การประมวลผลข้อมูล (Processing) นำแบบสอบถามที่ลงรหัสเรียบร้อยแล้วมาบันทึกลงในคอมพิวเตอร์และประมวลผลข้อมูลทางสถิติใช้โปรแกรมสำเร็จรูปโดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย

3.1 ค่าร้อยละ (Percentage) เพื่อใช้ในการอธิบายลักษณะข้อมูลประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

3.2 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation หรือ S.D.) เพื่อใช้อธิบายลักษณะพื้นฐานของข้อมูล

3.3 การวิเคราะห์ปัจจัย โดยวิธี Factor Analysis